

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 479/2015-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 420/09 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti [REDACTED], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 420/09 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 420/09 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ], p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava V j e p o v i n n ý uhradiť spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], trovy konania v sume 294,08 € (slovom dvestodevät'desiatštyri eur a osem centov) na účet advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, L. Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 479/2015-14 zo 4. novembra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 420/2009 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 15. decembra 2009 na okresnom súde návrh „na náhradu škody v sume 3 289,35 € s prísl.“, o ktorom okresný

súd ešte stále v merite veci nerozhodol (konanie trvá viac ako 5 rokov a 7 mesiacov). Predmetné konanie je podľa sťažovateľky značne neefektívne, o čom svedčí zmätočná výzva okresného súdu z 20. januára 2012, ktorou vyzval iný subjekt „[REDAKOVANÉ]“ (nie je účastníkom tohto konania) na zaplatenie súdneho poplatku za návrh (po nečinnosti okresného súdu trvajúcej viac ako dva roky od 15. decembra 2009). Okresný súd taktiež nekonal plynulo ani „v čase pobytu splnomocneného zástupcu vo väzbe“ v období od 12. apríla 2014 do 15. januára 2015. Pojednávanie určené na 14. marec 2012 sa neuskutočnilo z dôvodu kolízie s konaním iného pojednávania na Okresnom súde Bratislava II.

3. Sťažovateľka tiež uviedla, že „*k neefektívnemu a nesúrodému, nekoncentrovanému konaniu porušovateľa neprispela*“ a 13. júla 2015 podala aj sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu, ktorý ju vyhodnotil ako dôvodnú, keď „*zistil prieťah v konaní v období od 13.03.2010 do 17.01.2012*“, ale na druhej strane „*s ostatnými obdobiami neefektívneho a neplynulého konania, nerozhodnutia o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov od 13.03.2012... ako neprejednaní veci ako aj nerozhodnutia o merite veci samej porušovateľom sa nevysporiadal*“.

4. Vzhľadom na už uvedené sťažovateľka v petite sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v Bratislave v konaní vedenom pod č.k. 11C 420/2009 porušené boli.

... Okresnému súdu Bratislava V v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 4C 501/2008 konal.

... Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 5.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V v Bratislave povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

... Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 294,08 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

5. Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu k sťažnosti vyjadril podaniami sp. zn. Spr. 2074/2015 doručenými ústavnému súdu 19. októbra 2015 a 28. decembra 2015, súčasťou ktorých je aj vyjadrenie zákonnej sudkyne:

«Predmetná právna vec sa vedie na základe žaloby, podanej na tunajší súd 15.12.2009 navrhovateľom: [REDAKOVANÉ]. proti odporcovi: [REDAKOVANÉ], advokát..., o zaplatenie 3.289,35 Eur a trov konania, vymáhaných titulom úrokov z omeškania splnením peňažnej pohľadávky navrhovateľa zo strany odporcu.

Preskúmaním súdneho spisu zisťujem a oznamujem nasledovné:

... Navrhovateľom v prejednávanej veci je právnická osoba, za ktorú koná štatutárny zástupca - konateľ. Konateľ spoločnosti [REDAKOVANÉ] splnomocnila dňa 15.12.2009 na zastupovanie spoločnosti [REDAKOVANÉ]. Navrhovateľ súdny poplatok splatný podaním návrhu nezaplatil, teda ako poplatník si svoju poplatkovú povinnosť nesplnil.

... Dňa 28.12.2009 splnomocnený zástupca navrhovateľa pán [REDAKOVANÉ] prevzal písomné poučenie účastníka konania (doručenka na č. l. 17 v súdnom spise). Odporca žalobný návrh spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu prevzal dňa 29.12.2009 (doručenka na č.l. 17).

... Odporca sa k žalobnému návrhu vyjadril 4.1.2010 (č.l. 20-21 v súdnom spise). Toto vyjadrenie prevzal splnomocnený zástupca navrhovateľa 15.2.2010 (doručenka na č. l. 31 v súdnom spise).

... Dňa 9.3.2010 p. [REDAKOVANÉ] navrhol preskúmanie psychického stavu odporcu [REDAKOVANÉ].

... Dňa 8.2.2010 a 14.3.2011 bolo so spisom pracované pre potreby orgánov činných v trestnom konaní na základe žiadosti o vyhotovenie kópie spisového materiálu a žiadosti o sprístupnenie spisu odboru kriminálnej polície OR PZ Bratislava k č. ČVS:ORP-71/1-OVK-B5-2010).

... Navrhovateľ bol výzvou zo dňa 20.1.2012 vyzvaný na zaplatenie SP za návrh v dodatočnej lehote 10 dní od doručenia výzvy. V záhlaví tejto výzvy súd uviedol (označil) účastníkov konania v súlade so žalobným návrhom, avšak na zaplatenie poplatku vyzval

spoločnosť [REDAKOVANÉ] (v tejto spoločnosti bol sťažovateľ konateľom), avšak v príkaze na úhradu, ktorý k výzve priložil, ako poplatníka poplatku uviedol sp. zn. 11C 420/09 [REDAKOVANÉ]. Predmetná výzva bola doručovaná navrhovateľovi a dňa 5.3.2012 túto osobne prevzal pán [REDAKOVANÉ] (doručenka na č.l. 40).

... Súd pojednávanie vo veci zvolal na deň 14.3.2012. Predmetné pojednávanie žiadal pán [REDAKOVANÉ] odročiť - „presunúť“ na iný vhodný termín.

... Navrhovateľ súdny poplatok za návrh nezaplatil a 13.3.2012 ako splnomocnený zástupca spoločnosti [REDAKOVANÉ] požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

... Konajúci súd pojednávanie zvolané na deň 14.3.2012 odročil na neurčito s tým, že nový TP bude určený po splnení poplatkovej povinnosti.

... Konajúci súd uznesením 11C 420/09-57 dňa 19.3.2012 výzvu zo dňa 20.1.2012, vyzývajúcu spoločnosť [REDAKOVANÉ] na zaplatenie súdneho poplatku zrušil. Toto zrušujúce uznesenie pán [REDAKOVANÉ] osobne prevzal dňa 10.4.2012 po neúspešnom doručovaní zásielky dňa 23.3.2012 a dňa 26.3.2012, kedy došlo k uloženiu zásielky na pošte (doručenka na č.l. 60). Súčasťou zásielky bolo tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania (právnickú osobu) spolu s pokynmi k tlačivu, ktoré splnomocnený zástupca navrhovateľa (sťažovateľ) vrátil súdu dňa 25.4.2012 (č.l. 61).

... Výzvou z 27.12.2012 bol navrhovateľ vyzvaný na doplnenie dôkazov potrebných na rozhodnutie o poplatkovej povinnosti, ktorej sťažovateľ vyhovel 18.1.2013.

... Ďalšiu žiadosť o doloženie dokladov preukazujúcich aktuálne pomery navrhovateľa prevzal sťažovateľ 8.4.2014 (neúspešný pokus o doručenie 17.3.2014 a 18.3.2014).

... Mailovým podaním z 9.4.2014, potvrdený písomným podaním doručeným súdu dňa 10.4.2014 sťažovateľ oznamuje dôvod, pre ktorý nemôže osvedčiť aktuálne majetkové pomery (týmto bolo využitie možnosti podať daňové priznanie za rok 2013 v predĺženej lehote) s tým, že tak môže urobiť do 10.7.2014 (č.l. 87 v súdnom spise).

... Podľa úpravy z 18.7.2014 bol navrhovateľ znovu vyzvaný na predloženie tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka a listinné dôkazy osvedčujúce pravdivosť tvrdení poplatníka žiadajúceho o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Táto výzva bola súdu vrátená 4.9.2014, keďže adresátom (sťažovateľom) nebola prevzatá v úložnej dobe.

... Konajúci súd urgoval vybavenie výzvy listom zo dňa 23.10.2014. Aj táto zásielka bola súdu vrátená 20.11.2014 po uplynutí úložnej doby (č.l. 92 v súdnom spise).

... Rozhodnutím zo dňa 24.7.2015 č.k. 11C 420/09-98 súd navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Predmetné rozhodnutie bolo zaslané priamo navrhovateľovi (doručenka na č.l. 103), keďže jeho splnomocnený zástupca na ním uvedenej adrese zásielky neprevzal a iné skutočnosti zo správy doručovateľa súd nezistil. Uznesenie navrhovateľ - poplatník súdneho poplatku - prevzal 18.8.2015 (doručenka na č.l. 103 v súdnom spise). Konajúci súd poznamenáva, že splnomocnený zástupca navrhovateľa ani navrhovateľ súdu k sp. zn. 11C 420/09 neoznámili žiadnu novú korešpondenčnú adresu pre doručovanie písomností súdu. Nové a právne relevantné skutočnosti spojené s účinným doručovaním písomností adresátovi [REDAKOVANÉ] neboli zistené ani zo správy poštového doručovateľa. Podľa názoru súdu pokiaľ na strane sťažovateľa došlo k takejto zmene čo i len dočasne, bolo jeho povinnosťou túto zmenu súdu k predmetnej sp. zn. oznámiť.

... Dňa 21.8.2015 podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu proti tomuto uzneseniu odvolanie. Keďže odvolaním napadnuté uznesenie vydal vyšší súdny úradník a zákonný sudca nemienil odvolaniu vyhovieť, boli vykonané procesné úkony spojené s predložením súdneho spisu 11C 420/09 Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa.

... Spis zatiaľ Krajskému súdu v Bratislave predložený nebol z dôvodu jeho preskúmania a vybavenia Vášho dožiadania doručeného do Infocentra konajúceho súdu dňa 3.9.2015, jednak z dôvodu očakávaného postupu sťažovateľa, ktorý po podaní ústavnej sťažnosti žiada prístupniť mu spis, umožniť nahliadnuť mu do spisu a spis kontrolovať čo do jeho kompletnosti...»

6. Ústavný súd, vychádzajúc z vyjadrení účastníkov a fotokópií listín zo spisu predložených sťažovateľkou, mal za preukázané i bez súvisiaceho spisu, ktorý sa nachádza v súčasnosti na Krajskom súde v Bratislave (od 3. novembra 2015), že priebeh napadnutého konania ako celku bol neefektívny (vzhľadom na doterajšiu celkovú dobu tohto konania, ktorá je z ústavného hľadiska neakceptovateľná), a preto už osobitne nepovažoval hodnotiť a aj preukazovať jednotlivé procesné úkony okresného súdu.

7. K vyjadreniam okresného súdu v bode 5 sťažovateľka nezaujala žiadne stanovisko - aj napriek uvedeným konkrétnym výhradám k jej správaniu v priebehu konania (pozri bod 5).

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého má každý právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

13. Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

14. Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

15.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je návrh sťažovateľky na zaplatenie sumy 3 289,35 € s prísl. Ústavný súd nezistil z vyjadrení účastníkov žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie záveru o právnej alebo skutkovej zložitosti namietaného konania, resp. že by zložitosť konania bolo možné vyhodnotiť ako dôvod, ktorý by mohol mať za následok spomalenie jeho priebehu a nadväzne na to aj jeho predĺženie.

15.2 Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd zistil, že k predĺženiu napadnutého konania prispela tým, že pri podaní návrhu nezaplatila súdny poplatok, pojednávanie určené na 12. marec 2012 bolo zrušené na vlastnú žiadosť jej zástupcu a hoci 31. marca 2015 požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, následne listinné dôkazy k rozhodnutiu okresnému súdu sťažovateľka, zastúpená zástupcom, viackrát napriek výzvam okresného súdu nedoložila, zásielky súdu jej zástupca nepreberal v úložnej lehote, a preto tieto výzvy musel okresný súd opakovane zasielať, čím sa konanie zbytočne predlžovalo (pozri bod 5 nálezu). Uvedené skutočnosti ústavný súd preto zohľadnil pri ustálení sumy priznaného finančného zadosťučinenia.

15.3 Napokon ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu z hľadiska posudzovania, či v právnej veci sťažovateľky došlo k zbytočným priet'ahom. Ústavný súd z vyjadrení účastníkov zistil a identifikoval iba jedno väčšie obdobie neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu, ktoré uznal aj okresný súd v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky na zbytočné priet'ahy. Išlo o obdobie od 4. januára 2010, keď okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu k návrhu, až do 17. januára 2012, keď určil termín pojednávania na 12. marec 2012 (nečinnosť viac ako dvadsaťštyri mesiacov). Na doterajšiu dĺžku konania mala tiež vplyv aj zdĺhavá a neefektívna činnosť okresného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti sťažovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov až 24. júla 2015, teda po viac ako troch rokoch od podania jej žiadosti (13. marca 2012). Okrem toho je potrebné spomenúť aj nesústredenú činnosť okresného súdu (po jeho nečinnosti vyzval 20. januára 2012 namiesto sťažovateľky na zaplatenie súdneho poplatku iný subjekt).

16. Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

17. Ústavný súd po posúdení všetkých skutočností, najmä s ohľadom na celkovú dobu trvania namietaného konania na jednom stupni bez právoplatného meritórneho rozhodnutia, dospel k názoru, že okresný súd svojou nečinnosťou, ako aj neefektívnou činnosťou spôsobil zbytočné prietahy v konaní, čím došlo u sťažovateľky k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

18. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

19. Sťažovateľka tiež žiadala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov [čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to, že v čase konania a rozhodovania ústavného súdu nebolo napadnuté konanie na okresnom súde právoplatne skončené, ústavný súd rozhodol podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde tak, že prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku rozhodnutia) po vrátení veci z odvolacieho súdu.

20. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

21. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

22. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 €, argumentujúc primeranosťou a spravodlivosťou požadovanej sumy aj s poukazom na judikatúru ESLP.

23. Ústavný súd pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení prihliadol na to, že sťažovateľka sa vlastným konaním (pozri bližšie bod 15.2) pričiniła o predĺženie namietaného súdneho konania. Vzhľadom na už uvedené konkrétne okolnosti danej veci ústavný súd za porušenie označených práv sťažovateľke priznal finančné zadost'učinenie v sume 1 000 €.

24. Ústavný súd nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde tej časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

25. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľke, ktorá bola vo veci namietaného porušenia jej práv úspešná, vznikli trovy konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou.

26. Sťažovateľka bola vo veci úspešná, a preto bolo potrebné rozhodnúť aj o úhrade trov konania okresným súdom. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou pozostávajúce z jej odmeny za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (prevzatie a príprava zastupovania, písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume, akú v sťažnosti aj požadovala, pretože jej výška je nižšia, ako to ustanovuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (pozri bod 4 výroku nálezu). Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný vyplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

27. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 9. marca 2016